

Zselickisfalud Balatonfenyvesen

A szeptember minden gimisnek a Lorántffyban ugyanúgy kezdődik. Tanévnnyitó a kaposvári református templomban, majd a tanév első két napja. A szecskák ismerkednek a tanárokkal, társaikkal, új környezetükkel. Aztán jön a szerda, azaz a tanév harmadik napja...

Gimnazisták a vasútállomáson, bőröndök, utazótáskák a földön, beszélgetés, nevetgélés különbözteti meg a fiatalokat a többi utazótól, na meg természetesen az, hogy lorántffysok. A vonat megérkezik a peronon várakozó diákokhoz, felnőttekhez. Felszállunk és mindenki szurkol a mozdonyvezetőnek az induláshoz. Elindulunk, és minden zakatolás arról számol be, hogy jön valami új, valami élmény. Új barátságok, új emberek, új meglátások.

Egyszer egy nagy ember azt mondta, hogy nem a megérkezés, hanem az utazás a fontos, az út, amit megtettünk, míg odaértünk. Mi szerettünk volna erre rációzni! Fáradtan, viccelődve ültünk a vonaton, aztán megkaptuk a hírt, hogy összesen két percig áll a vonat Fenyves-alsón, tehát siessünk, mert aki fennmarad, a következő állomástól sétál a táborig. E miatt a tény miatt megkezdtük a feltápaszkodást, és végül senki nem marad a vonaton.

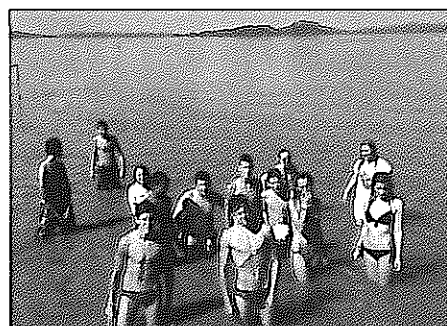
Megérkeztünk a táborba, ahol már vártak minket. Jóbarátok, osztálytársak és azok is, akik nem ismerték egymást annyira, egy szobába kerültek. Ismeretlen arcokkal is találkoztunk, a nagyváradi Lorántffy Zsuzsanna Református Líceum diákjai és pedagógusai érkeztek hozzánk vendégségbe. Kipakoltunk és be is indult az élet.

Balaton-vetélkedővel indítottunk, ahol a csapatok érdekes feladatokon keresztül sok új információt szereztek és nagyokat nevettek. Később szabadprogram volt, ahol lehetőség nyílt beszélgetésekre, focira, közösségi-programokra, és az utazás fáradalmainak kipihenésére is.

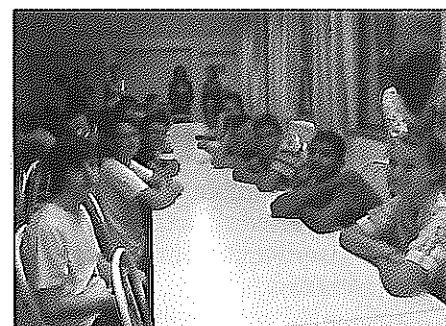
Este egy finom vacsorával kezdtek meg nap végi programjainkat. A nagytiszteletű úr áhítatot tartott, énekeltek. Hittantanárunk, ifj. Bellai Zoltán kísérté hangszerrel dalunkat. Később elvonultunk a szobánkba, ahol izgalmasabbnál izgalmasabb beszélgetések folytak. Ébredés után

A nyílt beszélgetések után előkerült egy gitár melynek kíséretében jó volt énekelni

A tanév első napjai a Balatonban

A „nehéz nap után” vacsorára várva

megreggeliztünk, majd nyelvi vetélkedőn vettünk részt. Vicces, komoly, érdekes témákat előadó csapatok mutatták be idegen nyelven a húzott szituációkat. Turinform, szállodai panasz, lángosvásárlás és hasonló jelek kerültek porondra. Jött az ebéd, a szieszta, majd a strand, ahol a nagy csapat szétszórt. Voltak, akik strandoltak, akik röplabdáztak, pizzáztak és napoztak.

Késő délután „hazabandukoltunk”. Újabb szabadprogram, vacsora, majd a nagyváradi lorántffysok mutatták be iskolájukat. Igazgatónőnk, Molnár Tímea sok-sok információt adott át a gimnáziumunkról, intézményünkéről és névadónkról. Utoljára énekeltek egy gyönyörűt, lelkészünk vezetésével. A szobánkba érve valahogy senki nem tudott rögtön elaludni, így minden szobában ment a beszélgetés, kacagás.

Reggel úgy keltünk fel, hogy ma vége, ma élvezzük ki minden pilla-

natát a napnak. Lorántffy vetélkedőn vettünk részt, ahol a nagyszony életével kapcsolatban kaptunk feladatokat, próbákat.

Az eredményhirdetés után minden csapat kapott plusz két embert az újabb akadályok teljesítésének érdekében. Szorgos kezek dolgoztak plakátokon, Power Point bemutatókon, a növényiszövegen, a verseken és cikkeken.

Sokan, sokféle dologban vettek részt, tevékenykedtek. Általában mindenki jól érezte magát, jó volt hallani a hatalmas nevetéseket. Szerény véleményem szerint rendkívüli csapatépítés volt, figyeltünk egymásra. Ahogy Krúdy is mondta, nem a megérkezés, sokkal inkább a megtett út számít. Hiszem, hogy mi most is egy utazáson veszünk részt, az élet útján. A megérkezés pedig maga lesz a mennyország!

RAMPASEK LÍDIA 10. O. TANULÓ